

1. INFRUSET

Skarp som nordanstormen
Allas kamp mot alla
Kylar genom märgen
Och gör hjärtan kalla

Det som lövomrankat
Lyste varmt i solen
Liknar snart en boning
På en ö vid polen

Men ännu därinne
Milda känslor bygga
Sitta där och sörja
Lutande och skygga

Stundom de mödas
Kylas fjättrar skaka
Vilja ut, men stappla
Frysande tillbaka

Kampens bistra frostvind
Isar allt det varma
Alltför kallt är livet
För de veka arma

Längre lider vintern
Kortare blir dagen
Mörkare blir mörkret
Blekare blir dragen

Tills de milda känslor
Alla ligga döda
I sitt hem vid polen
Tigande och öde

Om en fångstman kommer
Vindräkt över haven
Möttes han av ingen
I den tysta graven

2. VAGGVISA

Alla dagar blir till kvällar ljusa mörka blå
Nattens vila väntar på oss stora barn och små
Breder ut sin sammetsmantel prydd med
stjärneblänk
Dagen får du som en gåva natten som en skänk
Somna trygg i mossmjuk bädd inatt är ingen rädd
Stora Björn går vakt på himmelens valv
Drömmens fjäril flyger över solig sommaräng

3. LIMA

4. SÄV SÄV SUSÄ

Säv, säv, susa
Våg, våg, slå
Vi frågar oss var Ingalill
Den unga har gått?
Hon skrek som en vingskjuten and
När hon sjönk i sjön
Det var när sista vår stod grön
Vi hatade henne vid Östanålid
Det tog hon sig så illa vid
Vi hatade henne för gods och gull
Och för hennes unga kärleks skull
Vi stack en ögonsten med tagg
Vi kastade smuts i en liljas dagg
Vi stack en ögonsten med tagg
Vi kastade smuts i en liljas dagg
Så sjungen, sjungen sorgsång
I sorgsna vågor små
Säv, säv, susa
Våg, våg, slå!

5. SJUNGEN HOPPFULLT SÅNGER

Sjungen hoppfullt sånger
Ej om kval och nöd
Jag vill slå min ånger
mig till fota död

Är en tron att hinna
Än min själ för feg,
skall jag välde vinna
kanske steg för steg.

Och om tusen gånger
jag på fall blir bragt,
skall jag dock min ånger
bryta ned med makt.

Ty min ånger väcker
lust på nytt att slå,
och min pina släcker
icke din ändå.

6. EN SÅNGARSAGA

Jag såg en sovandes
Höjda haka
Det svarta skägget
Låg ungt och vekt
Vid silverkanten
Av tröjans halsrand
Omkring ett ansikte
Stolt och blekt

Jag såg en sångares
Vemodspanna
Det mörka håret
I ädelt fall
Den manligt svärmiska
Sorgsna läppen
Som kanske sjöng i
Kung Alberts hall

Jag såg hans dödsdystra
ögon öppnas
Att söka någon
Han aldrig fann
Han slöt dom åter
Och i detsamma

Den syn som skymtat
I luften rann

Men länge hörde jag
Mjukt melodiskt
Hans tanke tala
Sitt mörka tal
Sin halvutslocknade
Sångarsaga
Från någon walesisk
Eller engelsk stad

Har jag ej älskat någon
En som var ljuv och vän
Sov jag och drömde jag
Låg jag ej emot kvinnoknän
Medan den mörkröda solen
Sjönk bakom ekar hän

Hon gav mig en brudnatt
Firad vid stjärnesken
över oss gunga lummigt
Kronorna gren över gren
Vind var i vide, och viken
Slog mellan säv och sten

Allt hon begav sin makes
Gyllene konungased
Medan hon smekte mitt huvud
Milt kring mitt hår hon vred
Gav mig sin själ och för min skull
Bröt hon sin heliga ed

Länge drack vi med
ögat av tårar vått
Eller med svårmodslöje
Kärlek i ont och gott
Kärlek i synd och lycka
Kärlek i lust och brott
Hörde jag nyss, att munkens
Röst i mitt öra ljöd:
Livet är skönt att se till
Kärlekens kind är röd

Nu har din älskade vitnat
Nu är Osviva död
Nu skall Osviva sova

Länge i slummer sval
Sömnen och drömmen och döden
Var hennes eget val
Aldrig hon ångrade, aldrig
Går hon till himmelens sal

Munk, det är sång och sägner
Munk, det är häxans tal
Att, när den sista hösten
Fällt sina sista blad
Ska en befriare dra
Genom de dödas stad
Då har väl åren susat
över min själ sen då?

Då är väl dagen inne
Snart ska väl slaget stå
Då ska befriarens ande
Stark genom världen gå!

Som hav i svallning
När vinden kommer
Som våg i vandring
Gick suset fram
Av dagens aning
I Hadesnatten
Fördold och hemlig
Och undersam

Men åter sjönk den
I djupets mörker
Där förd av drömmen
Min tanke sam
Och åter steg den
Och kom tillbaka
Och syner såg jag
Och ord förnam
Och över ansiktet
Det föll
En glimt av klarare
Ljus än förr
Men ännu svagt som
En månens strimma
Från livets natt
Genom dödens dörr

7. STJÄRNORNAS TRÖST

Jag har frågat en stjärna i natt
Ett ljus långt bort där ingen bor
Vem lyser du, främmande stjärna?
Du går så klar och stor
Hon såg med en stjärneblick
Som gjorde min ömkan stum
Jag lyser en evig natt
Jag lyser ett livlöst rum

Mitt ljus är en blomma som vissnar
I rymderns sena höst
Det ljuset är all min tröst
Det ljuset är nog till tröst

Jag har frågat en stjärna i natt
Ett ljus långt bort där ingen bor
Vem lyser du, främmande stjärna?
Du går så klar och stor
Hon såg med en stjärneblick
Som gjorde min ömkan stum
Jag lyser en evig natt
Jag lyser ett livlöst rum

Mitt ljus är en blomma som vissnar
I rymderns sena höst
Det ljuset är all min tröst
Det ljuset är nog till tröst

Mitt ljus är en blomma som vissnar
I rymderns sena höst
Det ljuset är all min tröst
Det ljuset är nog till tröst

8. NARREN

Knäpp gitarren,
strängen slå,
vem är narren,
vem är narren
av oss två?

Jag är narren,
du är kung,
knäpp gitarren,
knäpp gitarren,
sjung!

Rör på strängen,
det är vår,
glad på ängen,
glad på ängen
blomman står.

Över ljungen
står en tall
högst i dungen,
högst i dungen
all.

Hög på hästen
red en kung
upp till festen,
sprang av hästen
ung,

tog, du dansens
giga hör,
kyss av landsens,
kyss av landsens
mör.

Hör du strängens
hårda skorr,
nu är ängens,
nu är ängens
blomma torr.

Storm kring branten,
tallen brast,
hör diskanten,
hör diskanten
viner vasst.

Knäpp gitarren,
vilt i ring
virvla barren,
virvla barren
kring.

Trött och sprungen
är gitarn,
nu är kungen,
nu är kungen
narrn.

Hör gitarrens
brustna röst,
det är narrens,
det är narrens
tröst.

9. I UNGDOMEN

Det glittrar så gnistrande vackert i ån
Det kvittrar så lustigt i furen
Här ligger jag lat som en bortskämd son
I knät på min moder naturen
Det sjunger och doftar och lyser och ler
Från jorden och himlen och allt jag ser

Det är, som om vinden ett budskap mig bär
Om lyckliga dagar, som randas
Mitt blod är i oro, jag tror jag är kär -
I vem? - i allt, som andas
Jag ville, att himlens och jordens allt
Låg tätt vid mitt hjärta i kvinnogestalt

10. I SOLNEDGÅNGEN.

Satte jag mig på bergets kam,
såg ut över fjärden,
såg, hur solen i väster sam,
långt i väster gick färden
Tiden förgår,
nyss var det vår,
snart ligger höst över världen.

Dagar ha kommit och dagar ha gått
En gång kommer väl den sista,
flyktig är lyckan och knappt dess mått
tung är den ändå att mista.
Luftbyggda slott
skimra ju blott,
skimra och locka och brista.

Dårar de tänka och dårar tro,
dårar de mena och hoppas,
hoppas, att frön, som i jorden gro,
växa till skördar och knoppas.
Brodden den dör,
frosten förstör
det som i markerna stoppas.

11. VÄRLDSSAMVETET

12. SPARVEN

Så flög den bort den lilla sparv som satt intill mitt
bord
nyss flög den som bar ett litet hopp
Nu ber jag tyst du lilla sparv flyg hit till mig igen
för utan dig blir dagen lång och svår

Vet att onskans generaler har alltid nymönstrad
armé
Den byggs av girighet och avund där vill så många
vara med
Den byggs av maktlystnad och pengar där har den
starke alltid rätt
Där klättrar man med svek och list
Man kan få pris som årets egoist

Fast hoppet är en liten sparv är det ett litet hopp
ändå
för sparven kanske får oss att förstå
Att människosläktet är en art som trots sin
genialitet
inte har större rätt än sparven till det vi kallar vår
planet

Morgondagen väntar vid din säng

13. TITANIA

En klang av små fioler
Går svag som susning i hassel och björk
Och månen på ängarna skiner
Men skogen är midnattsmörk
Det skymtar, det svävar som böljande hår
Det dansar på yra eteriska tår
Ti ta! Titania!
(Mmmm)

Det skymtar som barmar och halsar
Det lyfter släp som silke och flor
Det vajar, det viftar och valsar
I nätta, bevingade skor
Vem är det, som håller sin vindlätta bal
Vid midnattens timme i månsilversal?
Ti ta! Titania!
Ti ta! Titania!

14. GRÅBERGSSÅNG

Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-å-ång
Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-ång
Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-å-ång
Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-å-ång
Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-å-ång
Så-å är gråa bergets sång
Lå-å-å-ång

15. SNIGELNS VISA

Sol, sol, så skönt
Lys, lys, mitt ljus
Trög väg på grus
Se gräset så grönt
Här är mycket lätt
Att äta sig mätt

Här inte brått
Bort krypa vill
Men här ligga still

Mums, mums
Vad gott
Hum, hum, hör då
Yum, yum, varifrån
Är svårt hot
En stor svart fot
Bäst att krypa in
I hyddan sin

Här inte brått
Bort krypa vill
Men här ligga still

Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott
Mums, mums
Vad gott

16. MEN

Men att evigt krankt betrakta
Sina sjuka drag och miner
Se, hur döden lömskt och sakta
Härjar oss till grå ruiner

Det är pina utan ände
Spanska stövlar, hjul och stegel
- bäst att le åt sitt elände
Bäst att slå itu sin spegel

Bäst att taga bördan på sig
Le åt åldern, som förtorkar
Män till gubbar, bäst att slå sig
Fram, så länge hoppet orkar

Håna livet, när det hånar
Kallt och hatfullt: vrid dig, sväng dig
Undan ödet, håret grånar
Du är utnött, gå och häng dig!

17. STIGEN

Fann jag så stigen
som åren varsamt gömt
bland blåbärsris och ljung
bilder från barndom
en häst - en indian
i skogen långt från stan
men världen - den är stor
det vet du lillebror
o du - vad ska du bli?
nåt´ finare än vi
fann jag så stigen
som åren varsamt gömt
bland ris och ljung

Bilder ifrån livets resa
fragment från nyss till länge sen
livet som vi levt går inte i repris
men bilderna kan ses igen
det svåra som vi gömt längst borta
det mörka som vi räds att se
kom ta min hand min vän
vi fattar mod igen
längs stigen finns ju sanningen
Går vi längs stigen
som sträcker sig från nyss
till länge sen

